

Χ.Χ.

Αριθμός 2162/2012

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΜΗΜΑ Η΄

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Αναστασία Κυριαζή, Εφέτη, που ορίστηκε νόμιμα και από τη Γραμματέα Χαραλαμπία Στάθη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 28 Σεπτεμβρίου 2012, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ-ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ:

οδός _____, τον οποίο εκπροσώπησε ο πληρεξούσιος δικηγόρος του Γρηγόριος Τρικούκης (Α.Μ. Δ.Σ.Θ. 4702) βάσει δήλωσης του άρθρου 242 παρ.2 του ΚΠολΔ.

ΤΗΣ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ-ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Ετερόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία _____

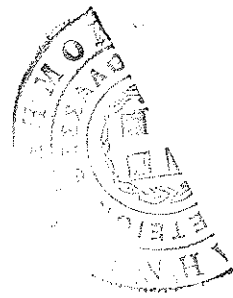
_____ και διακριτικό τίτλο

_____ που εδρεύει στην _____

(_____) _____ νομίμως εκπροσωπούμενης, την οποία εκπροσώπησε ο πληρεξούσιος δικηγόρος της Ευάγγελος Μήνος (Α.Μ. Δ.Σ.Θ. 7299) βάσει δήλωσης του άρθρου 242 παρ.2 του ΚΠολΔ.

Ο ενάγων με αγωγή κατά της εναγομένης και τρίτης που δεν είναι διάδικος στην παρούσα δίκη (αρ.έκθ.κατάθεσης: 51176/17-12-2008) προς το

Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης, ζήτησε ό,τι αναφέρει σ' αυτή. Το Δικαστήριο με την υπ' αριθμ. 3381/2012 οριστική απόφασή του απέρριψε την αγωγή στο σύνολό της. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται ο ενάγων και ήδη εκκαλών με την έφεσή του (αρ.έκθ.κατάθεσης: 1395/4-4-2012).

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης και μετά την εκφώνησή της από το σχετικό πινάκιο στη σειρά της, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων δεν παραστάθηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, αλλά κατέθεσαν δηλώσεις του άρθρου 242 παρ.2 του ΚΠολΔ, όπως αυτό ισχύει και προκατέθεσαν προτάσεις.

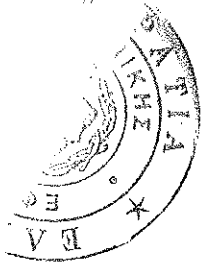
ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η κρινόμενη έφεση κατά της αριθμ. 3381/2012 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσ/νίκης που εκδόθηκε αντιμολία των διαδίκων κατά την τακτική διαδικασία, ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθρ. 495 επ., 511, 513 παρ.1 περ.β', 516 παρ.1, 517 και 518 παρ.2 ΚΠολΔ). Συνεπώς, πρέπει η έφεση να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων της (άρθρ. 533 παρ.1 ΚΠολΔ) κατά την ίδια διαδικασία σύμφωνα με την οποία εκδόθηκε η εκκαλούμενη απόφαση.

Από τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3 και 4 του ν.2121/1993 *Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα* συνάγεται ότι το έργο ως πνευματικό δημιούργημα λόγου, τέχνης ή επιστήμης που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή προσιτή στις αισθήσεις, προστατεύεται από την

2ο/2162/2012

πνευματική ιδιοκτησία, εφόσον ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις της γενικής ρήτηρας (άρθρο 2 παρ.1), δηλαδή εφόσον είναι πρωτότυπο. Η *πρωτοτυπία*, η έννοια της οποίας δεν προσδιορίζεται γενικά από το νόμο είναι, κατά τη θεωρία της στατιστικής μοναδικότητας, που επικρατεί στη νομολογία, η κρίση ότι κάτω από παρόμοιες συνθήκες και με τους ίδιους στόχους, κανένας άλλος δημιουργός, κατά λογική πιθανολόγηση, δεν θα ήταν σε θέση να δημιουργήσει έργο όμοιο ή ότι παρουσιάζει μία ατομική ιδιομορφία ή ένα ελάχιστο όριο *δημιουργικού ύφους* έτσι ώστε να ξεχωρίζει και να διαφοροποιείται από τα έργα της καθημερινότητας ή από άλλα παρεμφερή γνωστά έργα εκφράζοντας ταυτόχρονα και κάτι από τη μοναδικότητα της προσωπικότητας του δημιουργού. Περαιτέρω, στο άρθρο 2 παρ.1 του παραπάνω νόμου απαριθμούνται ενδεικτικά, τα πνευματικά δημιουργήματα που, εφόσον είναι πρωτότυπα, θεωρούνται έργα και είναι αντικείμενα της πνευματικής ιδιοκτησίας (ΑΠ 1493/2009 ΧρΙΔ 2010. 568, ΑΠ 872/2009 ΧρΙΔ 2010. 298, Γ.Κουμάντου Πνευματική ιδιοκτησία έκδ.2000 σελ.105 επ., Α.Κοτσίρη Δίκαιο Πνευματικής ιδιοκτησίας έκδοση δ', σελ.58 επ.). Τα οπτικοακουστικά έργα αποτελούν πνευματικά έργα σύμφωνα με τη ρητή διάταξη του άρθρου 2 του παραπάνω νόμου. Ο δικαιούχος δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας έχει α)το αποκλειστικό δικαίωμα οικονομικής εκμετάλλευσης του έργου του στο οποίο περιλαμβάνεται, μεταξύ των άλλων, η αναπαραγωγή του

έργου, η μετάδοση, η αναμετάδοση του έργου στο κοινό με τη ραδιοφωνία και την τηλεόραση ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο και η παρουσίασή του στο κοινό (περιουσιακό δικαίωμα) και β) το αποκλειστικό δικαίωμα προστασίας του προσωπικού του δεσμού με το έργο, το οποίο συνίσταται στην εξουσία του δημιουργού να αποφασίζει για τον τρόπο, χρόνο και τόπο δημοσίευσης του έργου και στην εξουσία να απαιτεί και υποχρεώνει κάθε τρίτο που χρησιμοποιεί το έργο του (ακόμα και αν έχει δώσει άδεια για τη χρήση αυτή) να αναγράφει το όνομά του ως δικαιούχου των πνευματικών δικαιωμάτων επί του έργου (ηθικό δικαίωμα). Ακολουθώντας, σύμφωνα με το άρθρο 65 παρ.1 του ν.2121/1993 περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας, είναι σαφές ότι ο δικαιούχος δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας δικαιούται σε κάθε περίπτωση προσβολής να αξιώσει την αναγνώριση του δικαιώματός του, την άρση της προσβολής και την παράλειψή της στο μέλλον. Με την προσβολή θα πρέπει να θίγεται το αντικείμενο του προστατευομένου δικαιώματος, δηλαδή το πρωτότυπο *έργο*, όπως αυτό εκφράζεται με *ορισμένη μορφή* (άρθρο 2 παρ.1). Ως προσβολή θεωρείται κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές και περιουσιακές), εφόσον η πράξη αυτή γίνεται χωρίς την άδεια του υποκειμένου της πνευματικής ιδιοκτησίας και δεν συντρέχουν λόγοι άρσεως του παρανόμου (συναίνεση του δημιουργού, συμβατικός περιορισμός και - θεωρητικώς - άμυνα). Το εύρος του περιουσιακού και ηθικού δικαιώματος κρίνεται με βάση τα άρθρα 3, 4 και 6 ν.2121/1993. Σημειώνεται ότι η

3ο/2162/2012

απαρίθμηση των εξουσιών στα άρθρα 3 και 4 του ανωτέρω νόμου είναι ενδεικτική. Η προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας υπάρχει στο ίδιο ακριβώς πεδίο στο οποίο κινείται η αποκλειστική εκμετάλλευση του έργου. Η προσβολή απολύτου και αποκλειστικού δικαιώματος συνιστά πράξη παράνομη και, εφ' όσον γίνεται υπαιτίως, συνιστά αδικοπραξία, διότι συνιστά εφ' εαυτής εναντίωση προς την αποκλειστική εξουσία του δικαιούχου. Δηλαδή, το γεγονός της επεμβάσεως δημιουργεί την παράνομη πράξη, κατά το άρθρο 914 ΑΚ και κατά την ειδική διάταξη του άρθρου 65 του ως άνω νόμου 2121/1993. Ειδικότερα, το άρθρο 65 αποτελεί ειδική διάταξη σε σχέση με το άρθρο 914 ΑΚ, το οποίο εφαρμόζεται μόνον όπου η ειδική διάταξη αφήνει κενά και στο βαθμό που δεν είναι ασυμβίβαστη η ανάλογη εφαρμογή με το νομοθετικό πνεύμα που διέπει τις διατάξεις του ν.2121/1993. Κατά τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου αυτού (65) δικαίωμα αποζημιώσεως και χρηματικής ικανοποιήσεως υπέρ του δημιουργού ή του δικαιούχου του συγγενικού δικαιώματος γεννάται μόνον επί υπαιτίου προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων άλλου. Προς διευκόλυνση της απόδειξης της ζημίας του δικαιούχου και προσδιορισμό της πλήρους αποζημιώσεως, με το εδάφιο β' της παραγράφου 2 του άρθρου 65 του ν.2121/1993 καθορίζεται ένα ελάχιστο όριο αποζημιώσεως, που είναι το διπλάσιο της αμοιβής, που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης, που έκανε χωρίς την

ἀδεια ο υπόχρεος, ενώ, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ιδίου άρθρου, αντί για αποζημίωση και χωρίς να απαιτείται υπαιτιότητα του υπόχρεου, ο δημιουργός μπορεί να αξιώσει την καταβολή του ποσού κατά το οποίο ο υπόχρεος έγινε πλουσιότερος από την εκμετάλλευση του έργου, αξίωση που επιτρέπεται να ρωρευτεί επικουρικᾶ με την κατά την παράγραφο 2 αξίωση αποζημίωσης και για την περίπτωση απόρριψης της κύριας βάσης της αγωγῆς. Τέλος, επειδή η επέμβαση στο δικαίωμα είναι κατ' αρχὴν πράξη παράνομη, ο δικαιούχος δεν οφείλει να αποδείξει το γεγονός ότι η προσβολὴ έγινε χωρίς την ἀδεία του ἢ ότι συντρέχει ἄλλος λόγος ἄρσης του παρανόμου. Ἡ ἴδια, δηλαδή, η φύση του ἀπόλυτου δικαιώματος καθιερώνει ἕνα οιονεὶ μαχητὸ τεκμήριο ὅτι κάθε πράξη προσβολῆς του γίνεται χωρίς τη συναίνεση ἢ ἀδεια του δικαιούχου και, συνεπῶς, εἶναι παράνομη και εκείνος, ο οποίος αρνεῖται τη συνδρομὴ της προσβολῆς, οφείλει να το αποδείξει. Τεκμαίρεται, επομένως, η παρανομία της επέμβασης στο ἀπόλυτο και αποκλειστικὸ δικαίωμα και ο εναγόμενος προσβολέας, που αρνεῖται τη συνδρομὴ της προσβολῆς, διότι επικαλεῖται νόμιμη ἀδεια εκμεταλλεύσεως, θα πρέπει να ισχυριστεῖ, κατ' ἔνσταση, και να αποδείξει τα γεγονότα, που αποκλείουν τον παράνομο χαρακτήρα της προσβολῆς (ΑΠ 1493/2009 ο.π., Εφαθ 6234/2007 ΕλλΔνη 2008. 584, Μιχ.Μαρίνου Ἡ προσβολὴ του δικαιώματος πνευματικῆς ιδιοκτησίας και των συγγενικῶν δικαιωμάτων ΕλλΔνη 1994. 1441 επ. ιδίως 1450-1451). Περαιτέρω, το ἄρθρο 17 του προαναφερομένου νόμου ορίζει ὅτι η μεταβίβαση

OK

OK

OK

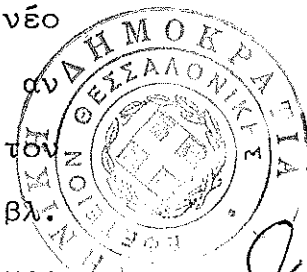
OK

4ο/2162/2012

της κυριότητας του υλικού φορέα, όπου έχει ενσωματωθεί το έργο, σε πρωτότυπο ή αντίγραφο ή αντίτυπο, δεν επιφέρει μεταβίβαση του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και δεν παρέχει στο νέο κτήτορα εξουσίες εκμετάλλευσης του έργου, εκτός αν εγγράφως έχει συμφωνηθεί το αντίθετο ήδη με τον αρχικό δικαιούχο του περιουσιακού δικαιώματος (βλ. Αρχή της καλής πίστης και διάθεση του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας από μη δικαιούχο Π. Πιτσιρίκου ΕφΑΔ 2009. 145 επ.).

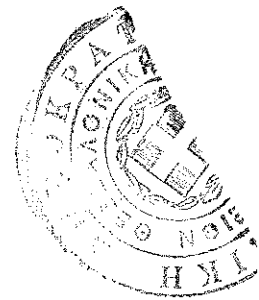
Στην ένδικη υπόθεση, ο Κων/νος Παπαδόπουλος του Βασιλείου άσκησε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσ/νίκης κατά 1) της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία _____ και 2) της εδρεύουσας στη _____ εταιρίας με την επωνυμία _____

την αριθμ.έκθ.κατάθεσης 5117.6/.17-12-2008 αγωγή. Με την αγωγή αυτή ισχυριζόταν ότι είναι σκηνοθέτης και ταυτόχρονα διατηρεί επιχείρηση τηλεοπτικών και κινηματογραφικών παραγωγών, τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών υπηρεσιών καθώς και παροχής διαφημιστικών υπηρεσιών' ότι στα πλαίσια της επιχειρηματικής του αυτής δραστηριότητας, η β' εναγομένη που δραστηριοποιείται στο χώρο της διαφήμισης του ζήτησε να δημιουργήσει ένα 10/λεπτο *βίντεο* για την παρουσίαση της πρώτης εναγόμενης εταιρίας που έχει αντικείμενο την παροχή υπηρεσιών σχετικά με τη διατροφή και τη δίαιτα (παροχή συμβουλών, ιατρική παρακολούθηση, ειδικές μετρήσεις,

ΓΟ
ΑΒΕΕ

παρασκευή γευμάτων, αθλητικά συμπληρώματα κλπ), αντί αμοιβής 5.000 ευρώ' ότι η α' εναγομένη θα χρησιμοποιούσε το έργο του στη Διεθνή Έκθεση Θεσ/νίκης το Σεπτέμβριο του έτους 2007' ότι αυτός στις 30-8-2007 αφού προχώρησε στο *σπικάζ* του σεναρίου, πραγματοποίησε λήψεις στο χώρο που του υπέδειξε η εναγομένη στη Θεσ/νίκη, παρουσία υπαλλήλων της, εκ των οποίων πολλοί εμφανίζονται στο σχετικό *βίντεο*' ότι στο τελευταίο περιέλαβε πλέον των παραπάνω λήψεων και εικόνες που αγόρασε από τη διεθνή τράπεζα εικόνων, καθώς και έξι τραγούδια καταβάλλοντας ο ίδιος τα αντίστοιχα δικαιώματα' ότι πριν την έναρξη της Διεθνούς Έκθεσης Θεσ/νίκης (8-9-2007), παρέδωσε τον υλικό φορέα του πνευματικού του έργου στις εναγόμενες, χωρίς να του καταβληθεί η αμοιβή' ότι μετά την πάροδο λίγων ημερών, αυτές του ζήτησαν να δημιουργήσει ένα άλλο *βίντεο* διάρκειας 16 λεπτών προκειμένου η πρώτη να το χρησιμοποιήσει σε κλαδική έκθεση για το FRANCHISE, που θα λάμβανε χώρα στη Θεσ/νίκη στις 2-11-2007, αντί αμοιβής 6.000 ευρώ' ότι στη συνέχεια παρέδωσε ολοκληρωμένο και το δεύτερο υλικό φορέα του πνευματικού έργου, χωρίς να του καταβληθεί η αμοιβή του. Συνεχίζοντας ο ενάγων εκθέτει ότι η β' εναγομένη του δήλωσε πως αυτή και η α' εναγομένη δεν έμειναν ικανοποιημένες από το παραδοθέν έργο και ότι η τελευταία δεν θα το χρησιμοποιούσε' ότι το Μάρτιο του έτους 2008, διαπίστωσε ότι το αρχικό πνευματικό του δημιουργήμα (βίντεο) είχε χρησιμοποιηθεί από την α' εναγομένη τόσο στη ΔΕΘ όσο και στην κλαδική έκθεση' ότι είναι ο

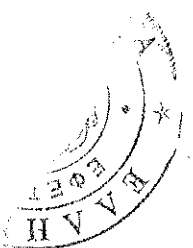

OK

9

AK

OK

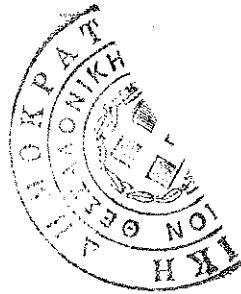

πνευματικός δημιουργός και παραγωγός του σχετικού *βίντεο* της εταιρικής παρουσίασης, ένδεκα λεπτών, περίπου, το οποίο σκηνοθέτησε και ότι η άεναγομένη χωρίς τη συναίνεσή του έκανε, με υπαιτιότητά της, χρήση αυτού. Μετά από αυτά, ο ενάγων επικαλούμενος τις διατάξεις του Ν. 2121/1993 ζήτησε 1) να αναγνωριστεί το πνευματικό του δικαίωμα επί του δημιουργήματος του έργου που ενσωματώθηκε στο *DVD* και χρησιμοποιήθηκε από την πρώτη των εναγομένων στη ΔΕΘ, 2) να παραλείπει στο μέλλον η εναγομένη να κάνει χρήση αυτού, 3) να υποχρεωθούν οι εναγόμενες να του καταβάλουν εις ολόκληρον η κάθε μία α) το ποσό των 10.000 ευρώ που είναι το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που χωρίς την άδειά του έκανε η άεναγομένη, β) το ποσό των 5.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης και γ) το ποσό των 6.000 ευρώ ως συμφωνηθείσα αμοιβή για τη δημιουργία του δευτέρου *βίντεο*.

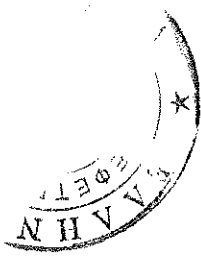
Κατά την έναρξη της συζήτησης της αγωγής αυτής, ο ενάγων παραιτήθηκε του δικογράφου ως προς τη β' εναγόμενη, εταιρία. Συζητήσεως γενομένης αντιμολία των λοιπών διαδίκων, εκδόθηκε η αριθμ. 3381/2012 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσ/νίκης με την οποία απορρίφθηκε η αγωγή. Ειδικότερα, απορρίφθηκε η βάση της αγωγής η στηριζόμενη στις διατάξεις του ν.2121/1993 (υπό στοιχ. παραπάνω 1, 2, 3α, 3β αιτήματα) ως αόριστη, ενώ η βάση της αγωγής η στηριζόμενη στη σύμβαση έργου (υπό στοιχ. 3γ αίτημα)

ως ουσία αβάσιμη.

Κατά της αποφάσεως αυτής, ο ενάγων άσκησε την κρινόμενη έφεση με την οποία για τους παρακάτω εκτιθέμενους λόγους ζητεί να εξαφανιστεί η εκκαλούμενη απόφαση και να γίνει δεκτή η αγωγή του. Στην προκείμενη περίπτωση, από το περιεχόμενο της αγωγής που με λεπτομέρεια κατά τα κρίσιμα για την αξιολόγησή της στοιχεία, εκτέθηκε παραπάνω, σε συνδυασμό μ' όσα περιέχονται στη μείζονα σκέψη, προκύπτει ότι στο δικόγραφο αυτής διαλαμβάνονται όλα τα κατά το άρθρο 216 παρ.1 ΚΠολΔ αναγκαία για την πληρότητά της στοιχεία, δηλαδή τα γεγονότα που απαιτούνται για τη θεμελίωση της ασκούμενης αξίωσης της στηριζόμενης στις διατάξεις του άρθρου 65 του ν.2121/1993. Ειδικότερα, εκτίθεται στην αγωγή α)ότι ο ενάγων με την ιδιότητα του σκηνοθέτη και παραγωγού είναι πνευματικός δημιουργός οπτικοακουστικού έργου που απαρτίζεται από εικόνες, φωτογραφίες χώρου και υπαλλήλων της εναγομένης, ομιλία και μουσική, β)ότι το έργο του αυτό το ενέγραψε σε υλικό φορέα DVD που παρέδωσε στις εναγόμενες, γ)ότι η πρώτη εναγομένη έκανε υπαίτια χρήση αυτού με την παρουσίασή του στη Διεθνή Έκθεση Θεσ/νίκης, χωρίς την άδειά του, προσβάλλοντας έτσι το δικαίωμα πνευματικής του ιδιοκτησίας και δ)ότι τον ζημίωσε υπαιτίως κατά το ποσό των 10.000 ευρώ, ήτοι περιέχονται στο δικόγραφο της αγωγής όλα τα περιστατικά που είναι παραγωγικά του επιδίκου δικαιώματος. Για την πληρότητα της αγωγής δεν απαιτείται να αναγράφεται ρητά και πανηγυρικά ότι το έργο είναι πρωτότυπο, αφού στην

60/2162/2012

αγωγή περιγράφονται περιστατικά δημιουργίας, έτσι ώστε κατά τα εκτιθέμενα το έργο να ξεχωρίζει και να διαφοροποιείται από τα έργα της καθημερινότητας. Το αν το πνευματικό αυτό δημιούργημα είναι πρωτότυπο ή όχι αποτελεί ζήτημα πραγματικό που υπόκειται σε απόδειξη (ΑΠ 1248/2003 ΕΕμπΔ 2004. 176 = ΕλλΔνη 2005. 452). Επίσης, για το ορισμένο της αγωγής δεν απαιτείται να αναγράφεται σ' αυτή ότι η εκμετάλλευση του έργου από την εναγομένη συνιστά μη συμβατικά προβλεπόμενη χρήση, υπερβαίνουσα το συμβατικό σκοπό της επίδικης σύμβασης αφού, όπως ειπώθηκε στη μείζονα σκέψη παραπάνω, κάθε πράξη προσβολής που γίνεται χωρίς τη συναίνεση ή άδεια του δικαιούχου, είναι παράνομη η δε εναγομένη πρέπει να επικαλεστεί και να αποδείξει γεγονότα που αποκλείουν τον παράνομο χαρακτήρα της προσβολής και όχι ο ενάγων (βλ. Εφαθ 6234/2007 ΕλλΔνη 2008. 584).

Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που δεχόμενο τα αντίθετα, έκρινε ότι η κρινόμενη αγωγή περί πνευματικής ιδιοκτησίας είναι αόριστη και την απέρριψε ως τέτοια, εσφαλμένα τις αναφερόμενες στη μείζονα σκέψη διατάξεις ερμήνευσε και εφάρμοσε. Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτός και ως ουσία βάσιμος ο σχετικός λόγος έφεσης και να γίνει δεκτή η έφεση ως ουσιαστικά βάσιμη. Στη συνέχεια, πρέπει να εξαφανιστεί η εκκαλούμενη απόφαση κατά το μέρος που αφορά την αγωγή πνευματικής ιδιοκτησίας, ήτοι ως προς τα υπό στοιχ. 1, 2, 3α, 3β παραπάνω αιτήματα, η οποία είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις του άρθρου 65

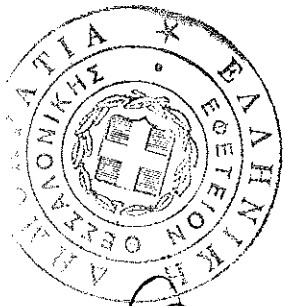
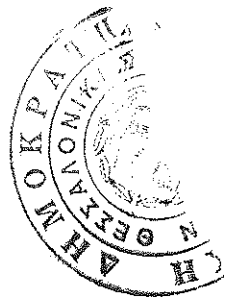
παρ.1 και 2 ν.2121/1993 και πρέπει να ερευνηθεί κατ' ουσία.

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου εξετασθέντων μαρτύρων, οι οποίες περιέχονται στα ταυτόριθμα με την εκκαλούμενη πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, των εγγράφων που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι και από τους με επίκληση προσκομιζόμενους ψηφιακούς δίσκους τους οποίους δεν αμφισβητεί η εναγομένη, αποδεικνύονται τα εξής: Ο ενάγων

είναι σκηνοθέτης που συνεργάζεται επί σειρά ετών με το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος έχοντας σκηνοθετήσει διαφημιστικά αυτού καθώς και τα διαφημιστικά παρουσίασης της υποψηφιότητας της Ελλάδας για την ανάληψη της *EXPO 2008*, που πραγματοποιήθηκε στο Παρίσι. Αυτός συνεργάζεται και με ιδιωτικές επιχειρήσεις σκηνοθετώντας διαφημιστικά που έχουν προβληθεί από τους ελληνικούς τηλεοπτικούς σταθμούς και συγχρόνως διατηρεί επιχείρηση τηλεοπτικών και κινηματογραφικών παραγωγών και ραδιοφωνικών υπηρεσιών καθώς και παροχής διαφημιστικών υπηρεσιών. Η εδρεύουσα στη Θεσ/νίκη εταιρία με την επωνυμία

δραστηριοποιείται στο χώρο της διαφήμισης και διατηρούσε γραφεία στο Δήμο Πυλαίας. Η εναγομένη εταιρία με την επωνυμία

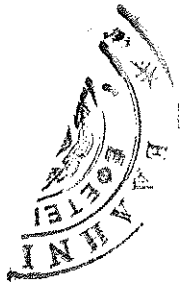
έχει ως κύριο αντικείμενό της προγράμματα διατροφής

και
διαίτησ
προγράμ-
ματα
διατροφής

Handwritten signatures at the bottom of the page.

Handwritten signature on the right side of the page.

70/2162/2012

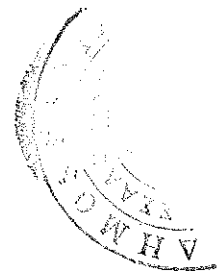
αθλητές, συμπληρώματα διατροφής, παροχή συμβουλών σε θέματα διατροφής, ειδικές μετρήσεις, καταπολέμηση κυτταρίτιδας και τριχόπτωσης καθώς και ιατρική παρακολούθηση διατηρώντας προς τούτο καταστήματα στη Θεσ/νίκη και Αθήνα. Το καλοκαίρι του έτους 2007, η εναγομένη ανέθεσε στην παραπάνω διαφημιστική εταιρία

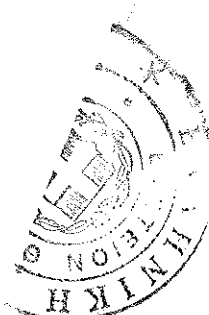
τη δημιουργία μιας ταινίας (DVD) 15 λεπτών, περίπου, όπου θα εμφανίζονταν οι δραστηριότητες και τα προϊόντα της προκειμένου αυτή (εναγομένη) να την παρουσιάσει το Σεπτέμβριο του έτους 2007 στη Διεθνή Έκθεση ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ καθώς και στην Κλαδική Έκθεση FRANCHISE που θα γινόταν το Νοέμβριο του έτους 2007 στο ξενοδοχείο HYATT στη Θεσ/νίκη, για να προσελκύσει επιχειρηματίες που θα ήθελαν να αποκτήσουν το *FRANCHISE* της, στους οποίους μάλιστα θα διένειμε αντίγραφα αυτής (DVD). Ως αμοιβή συμφωνήθηκε το ποσό των 6.500 ευρώ. Σε εκτέλεση της σύμβασης αυτής, η διαφημιστική εταιρία

κατόπιν προφορικής σύμβασης, ανέθεσε τον Αύγουστο του ιδίου έτους (2007), στον ενάγοντα τη δημιουργία ενός οπτικοακουστικού έργου διάρκειας 15 λεπτών περίπου, αντί αμοιβής 5.000 ευρώ. Στο έργο αυτό συμφωνήθηκε να παρουσιασθούν οι παραπάνω εταιρικές δραστηριότητες της εναγομένης. Ο ενάγων, αφού είχε συννενοηθεί με την αρμόδια υπάλληλο της

για το *CONCEPT* και το σενάριο, που είχε γράψει τρίτο πρόσωπο, προχώρησε στο *σπικάζ* του κειμένου. Στη συνέχεια, στις 30-8-2007, ο

ενάγων καθ' υπόδειξη του εκπροσώπου της εναγομένης, πραγματοποίησε λήψεις *γυρίσματα* στις νέες και σύγχρονες τεχνολογικές εγκαταστάσεις της εταιρίας στη Θεσ/νίκη, που ήταν η πρώτη επιχείρηση *FRANCHISE* της εναγομένης και λειτουργούσε ως πρότυπο για τη δημιουργία αντίστοιχων τέτοιων επιχειρήσεων σ' όλη την Ελλάδα. Στις λήψεις αυτές έλαβαν μέρος και υπάλληλοι της παραπάνω νεοσύστατης εταιρίας οι οποίοι εμφανίζονται στο σχετικό *VIDEO*. Το έργο αυτό, στο οποίο περιλήφθησαν και εικόνες από τη διεθνή Τράπεζα εικόνων, ο ενάγων επένδυσε με μουσική καταβάλλοντας ο ίδιος τα αντίστοιχα δικαιώματα. Το έργο στην τελική του μορφή ενσωματώθηκε σε υλικό φορέα (DVD) διάρκειας δεκαπέντε λεπτών, περίπου. Ειδικότερα, στο πρώτο μέρος του έργου αυτού περιγράφονται από τον εκφωνητή το χρονικό ίδρυσης της εναγομένης, το αντικείμενό της, ενώ συγχρόνως εμφανίζονται σε εικόνα οι διάφοροι χώροι και οι υπάλληλοι της να προσφέρουν σε δῆθεν πελάτες τις υπηρεσίες της. Ακολουθεί η παρουσίαση από τον εκφωνητή των προϊόντων διατροφής, καταπολέμησης κυτταρίτιδας, υγείας μαλλιών και προσθετικής αυτών, των μηχανημάτων εκγύμνασης, ηλεκτροστατικής θεραπείας και άλλων συναφών ειδών, ενώ ταυτόχρονα εναλλάσσονται οι εικόνες αυτών καθώς και οι εικόνες διαφόρων υπαλλήλων να παρέχουν τις αντίστοιχες υπηρεσίες της εναγομένης σε πρόσωπα που παριστάνουν τους πελάτες, στους οποίους γίνονται ειδικές μετρήσεις βάρους, λίπους, εκγύμναση,

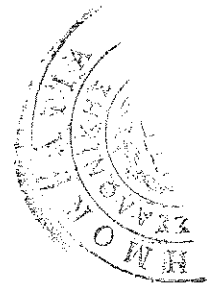

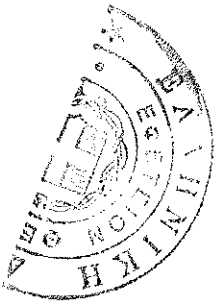

θεραπεία κυτταρίτιδας, θεραπεία μαλλιών, προσθετική μαλλιών. Όλη αυτή η παρουσίαση των υπηρεσιών και προϊόντων της εναγομένης που έχει εναλλαγή φωτισμού, συνοδεύεται από την κατάλληλη μουσική. Το οπτικοακουστικό αυτό έργο το οποίο έχει αποτυπωθεί σε υλικό φορέα αποτελεί πνευματικό δημιούργημα του ενάγοντος που είναι πρωτότυπο με την έννοια που εκτέθηκε στη μείζονα σκέψη στην αρχή. Κρίνεται δηλαδή ότι κάτω από συνθήκες και με τους ίδιους στόχους, κανένας άλλος δημιουργός κατά λογική πιθανολόγηση δεν θα ήταν σε θέση να δημιουργήσει όμοιο έργο, το οποίο εκφράζει δημιουργικό ύφος, έτσι ώστε να ξεχωρίζει και να διαφοροποιείται από τα έργα της καθημερινότητας ή από άλλα παρεμφερή γνωστά έργα εκφράζοντας ταυτόχρονα και κάτι από τη μοναδικότητα της προσωπικότητας του ενάγοντος. Ο ενάγων παρέδωσε τον υλικό φορέα ενσωμάτωσης του έργου του (DVD) στην αντισυμβαλλόμενη του , χωρίς να λάβει τη συμφωνηθείσα αμοιβή του. Η τελευταία με τη σειρά της παρέδωσε στην εναγομένη εταιρία τον υλικό αυτό φορέα (DVD). Οι εκπρόσωποι της εναγομένης αφού είδαν το σχετικό DVD, δήλωσαν στην αντισυμβαλλόμενη της πως χρειαζόταν τροποποιήσεις και δεν θα το χρησιμοποιούσαν στη ΔΕΘ, αλλά εφόσον γινόταν οι ενδεδειγμένες τροποποιήσεις, θα το παρουσίαζαν μόνον στην Κλαδική Έκθεση FRANCHISE το Νοέμβριο του 2007. Η εναγομένη όμως κατά τη διάρκεια της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, χρησιμοποίησε το πνευματικό αυτό έργο του ενάγοντος από τον υλικό

φορέα που της είχε παραδώσει η
Ειδικότερα, στο μισθωθέντα από αυτή χώρο-περίπτερο,
είχε εγκαταστήσει μεγάλη οθόνη όπου προέβαλε
καθημερινά το παραπάνω DVD, από 8-9-2007 (έναρξη
ΔΕΘ) και επί 10 συνεχείς ημέρες από ώρα 9.00 έως
21.00 παρουσιάζοντάς το στο κοινό. Το ενσωματωθέν
στο DVD δημιούργημα ήταν προσιτό σε οποιονδήποτε
επισκέπτη του περιπτέρου της εναγομένης, αλλά και
στους διερχομένους έξω από αυτό, αφού ήταν σε τέτοια
θέση η οθόνη που ήταν ορατή από τους επισκέπτες της
ΔΕΘ. Η χρήση αυτή έγινε χωρίς προηγούμενη γραπτή
άδεια του δικαιούχου ενάγοντος. Η παραπάνω ενέργεια
της εναγομένης αποτελεί κατά τα αναφερόμενα στη
μείζονα σκέψη, προσβολή του απόλυτου και
αποκλειστικού δικαιώματος της εκμεταλλεύσεως του
έργου (περιουσιακό) του ενάγοντος και της προστασίας
του προσωπικού του δεσμού προς αυτό (ηθικό). Συνιστά
δε η χρήση αυτή πράξη παράνομη και οφείλεται σε
υπαιτιότητα της εναγομένης (αμέλεια), αφού
παρέλειψε, όπως είχε προς τούτο υποχρέωση, να
ερευνήσει και να διαπιστώσει αν για την προεκτεθείσα
χρήση υπήρχε η κατά νόμο άδεια του δημιουργού
ενάγοντος. Η παράδοση του υλικού φορέα στον οποίο
είχε ενσωματωθεί το επίδικο οπτικοακουστικό έργο,
ήτοι η παράδοση του DVD, δεν παρείχε στην

ή στην εναγομένη το δικαίωμα εκμετάλλευσης
του έργου, εφόσον δεν είχε συμφωνηθεί εγγράφως αυτό.
Οι τυχόν συμφωνίες και σχέσεις μεταξύ της
διαφημιστικής εταιρίας και της
εναγομένης περί του ότι δεν οφείλεται αμοιβή γιατί

το παραπάνω έργο δεν ανταποκρινόταν στις προσδοκίες της εναγομένης δεν έδινε στην τελευταία το δικαίωμα να το χρησιμοποιεί και συνεπώς, αυτές (οι συμφωνίες) δεν ασκούν επιρροή στην παρούσα δίκη ως προς την επίδικη υποχρέωση της εναγομένης. Επίσης, η αισθητική ή άλλη καταξίωση του έργου εφόσον αυτό έχει την ιδιότητα του πρωτότυπου, είναι αδιάφορη για την προστασία του.

Μετά τις σκέψεις αυτές προκύπτει ότι αποδεικνύονται όλα όσα απαιτούνται για την ουσιαστική βασιμότητα της αγωγής περί πνευματικής ιδιοκτησίας, όπως αυτά εκτέθησαν στη μείζονα σκέψη στην αρχή της παρούσας. Συγκεκριμένα αποδεικνύεται ότι η εναγομένη προσέβαλε παράνομα και υπαίτια το περιουσιακό και ηθικό δικαίωμα του ενάγοντος επί του παραπάνω έργου που αποτελεί πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα του. Η αμοιβή που συνήθως καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έγινε εκ μέρους της εναγομένης ενόψει και της περιορισμένης χρήσης μόνο στη ΔΕΘ, όχι και στην κλαδική Έκθεση χωρίς να διανεμηθεί σε πελάτες της εναγομένης, ανέρχεται σε 3.000 ευρώ. Επομένως, η κατά το άρθρο 65 παρ.2 ν.2121/1993 αποζημίωση που δικαιούται ο ενάγων δημιουργός ανέρχεται στο διπλάσιο αυτής, ήτοι σε 6.000 ευρώ, το οποίο πρέπει να επιδικαστεί στον ενάγοντα. Περαιτέρω, ο ενάγων εξαιτίας της προσβολής του περιουσιακού και ηθικού του δικαιώματος επί της πνευματικής του ιδιοκτησίας υπέστη ηθική βλάβη και δικαιούται χρηματικής ικανοποίησης. Λαμβάνοντας

υπόψη την περιουσιακή και κοινωνική κατάσταση των διαδίκων μερών, το είδος της προσβολής και του βαθμού πταίσματος της εναγομένης, πρέπει να επιδικαστεί στον ενάγοντα το εύλογο ποσό των 1.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Κατ' ακολουθία, πρέπει η κρινόμενη αγωγή η στηριζόμενη στις διατάξεις του άρθρου 65 παρ.1 και 2 ν.2121/1993 να γίνει δεκτή κατά ένα μέρος και ως ουσιαστικά βάσιμη και να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 7.000 (=6.000 + 1.000) ευρώ, νομιμότοκα από την επίδοση της αγωγής. Το δε υποβληθέν αίτημα περί τοκοδοσίας από την όχληση, ήτοι από προγενέστερο χρόνο, κρίνεται απορριπτέο καθόσον η από 7-4-2008 εξώδικη δήλωση του ενάγοντος προς την εναγομένη δεν είναι ακριβής, ορισμένη και σαφής αφού δεν προσδιορίζεται σ' αυτή το ποσό της χρηματικής απαίτησής του.

Περαιτέρω, από τα παραπάνω εκτιθέμενα πραγματικά περιστατικά αποδείχθηκε ότι ο ενάγων δεν κατήρτισε ουδεμία σύμβαση με την εναγομένη για τη δημιουργία του δευτέρου πνευματικού έργου που θα παρουσιάζονταν στην Κλαδική Έκθεση, ώστε να καθιερώνεται έναντι αυτής δικαίωμα αμοιβής. Κατ' ακολουθία, η σωρευόμενη αγωγή η στηριζόμενη στη διάταξη του άρθρου 681 ΑΚ περί καταβολής αμοιβής ύψους 6.000 ευρώ είναι απορριπτέα ως ουσιαστικά αβάσιμη. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που έκρινε όμοια ως προς την αγωγή αυτή, ορθά τις αποδείξεις εκτίμησε και συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος ο σχετικός λόγος έφεσης καθώς και η έφεση κατά το

10ο/2162/2012

μέρος που αφορά το σχετικό κεφάλαιο της εκκαλούμενης. Τέλος, πρέπει ένα μέρος των δικαστικών εξόδων και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας να επιβληθούν στην εναγομένη που χάνει τη δίκη κατά το μεγαλύτερο μέρος συμψηφισμένων κατά τα λοιπά (178 παρ.1 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμολία.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά την έφεση.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ κατ'ουσία την έφεση κατά το μέρος που αφορά το κεφάλαιο της εκκαλούμενης περί συμβατικής ευθύνης (καταβολή αμοιβής από σύμβαση έργου).

ΔΕΧΕΤΑΙ κατ'ουσία την έφεση κατά το μέρος που στρέφεται κατά το κεφάλαιο της εκκαλούμενης που αφορά την αγωγή περί πνευματικής ιδιοκτησίας.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή του παραβόλου στον καταθέσαντα εκκαλούντα.

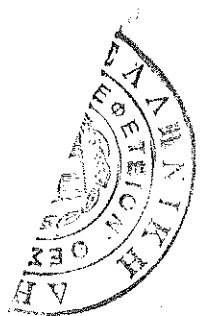
ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την εκκαλούμενη κατά το κεφάλαιο αυτό.

ΚΡΑΤΕΙ και ΔΙΚΑΖΕΙ την αγωγή περί πνευματικής ιδιοκτησίας.

ΔΕΧΕΤΑΙ αυτή εν μέρει.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι ο ενάγων είναι δημιουργός του οπτικοακουστικού έργου που περιέχεται σε υλικό φορέα (DVD) όπως το περιεχόμενο αυτού εκτέθηκε στο ιστορικό της παρούσας.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγομένη να παραλείπει στο μέλλον να κάνει χρήση του παραπάνω έργου.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγομένη να καταβάλει στον ενάγοντα επτά χιλιάδες (7.000) ευρώ, νομιμότοκα από την επίδοση της αγωγής έως την εξόφληση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγομένη σε μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας, το οποίο ορίζει σε εξακόσια (600) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε, στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στη Θεσσαλονίκη, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, με την παρουσία και της Γραμματέως, στις 20 Νοεμβρίου 2012.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΚΟ
Πιστό αντίγραφο
Θεσσαλονίκη 24-01-2013
19

Δέσποινα Σαββίδου